

LÖRDAG KVÄLL

Sedan vi haft bibelord om Guds höghet och majestät i går kväll och i morse om rättfärdiggörelsen, så har vi nu kommit fram till helgelsen. Aposteln Paulus har en tydlig ordning i Romarbrevet, först talar han om Guds dom över alla människor i kapitel 1-3, därefter om rättfärdiggörelsen av tro i kapitel 3-5, och sedan i det sjätte kapitlet kommer han till helgelsen och de goda gärningarna: *Ställ inte era lemmar i syndens tjänst, som vapen åt orättfärdigheten, utan ställ er själva i Guds tjänst.* (6:13)

Det är mycket viktigt att man håller till sig denna ordning och inte tror att man måste göra goda gärningar först för att som en följd bli rättfärdig och frälst. Att ta in goda gärningar och vår egen kamp i rättfärdiggörelsen, det är skadligt, ja, det är till och med livsfarligt för vår kristna tro. Men nu ska vi tala om den andra faran: att inte ta in goda gärningar i det kristna livet. Att vi tänker att det inte är så noga med Guds bud och att göra goda gärningar. Det är också farligt för vår kristna tro. *Tron utan gärningar är död*, säger Sankt Jakob. Aposteln Paulus säger: *De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud.*

Vi har fått gudomligt liv genom tron. Och då ska detta liv stärkas, genom att vi dödar synden och lever i Guds tjänst. Synden vill ta oss tillbaka, ta oss bort från Gud. Djävulen vill att vi fortsätter i syndens tjänst.

Men hur lever man då ett kristet liv? Hur lätt skulle det inte vara att besvara den frågan om det rätta svaret vore att vi alla borde skänka bort all vår egendom, alla våra saker och gå i kloster. Men så enkelt är det inte. Det är inte en gärning som är behaglig för Gud att vi avsäger oss det vanliga, vardagliga livet. För det vanliga, vardagliga livet är skapat av Gud. Vi

ska inte se ner på det. Även i det vanliga, vardagliga livet kan vi tjäna Gud helhjärtat! Och det vill vi ju, tjäna honom helhjärtat. Det är i det vanliga, vardagliga livet Gud vill att vi ska följa honom. Där finns många tillfällen att göra goda gärningar och att säga nej till orättfärdigheten.

Ibland kan det innebära att stå upp för det som är rätt. Att säga ifrån när någon behandlas illa. Att hjälpa någon som är svag och utsatt. Eller att stoppa den som är på väg att göra någon illa eller vill tränga sig fram och sko sig på andras bekostnad.

Det kan också vara att man avstår från sin egen bekvämlighet, att man gör någon en tjänst. Att man ger till de fattiga. Att inte vara självisk, utan generös och gärna dela med sig. (Även att bidra till kyrkan med sitt arbete och sina pengar är en god gärning, fast det hör ju inte till det vanliga, vardagliga livet, det som alla människor lever, utan det är att tjäna Gud på ett särskilt sätt.)

Men att tjäna Gud helhjärtat består den mesta tiden i att man gör sina vanliga, jordiska sysslor samvetsgrant och inte fuskar. En kristen kock gör goda gärningar genom att laga mat bra. En kristen elev eller student gör goda gärningar genom att studera flitigt. En kristen mamma och pappa gör goda gärningar genom att skapa ett hem där barnen de får är välkomna och väl omhändertagna. Ett kristet barn gör goda gärningar genom att hjälpa till hemma och lyda sina föräldrar.

Och det finns fler saker utöver goda gärningar vi bör göra för att ställa oss själva i Guds tjänst. Ett kristet liv består inte bara i att göra goda gärningar, utan också till exempel i att vi studerar Guds Ord. Att vi läser Bibeln varje dag är inte en god gärning, för en god gärning görs för att vår medmänniska ska ha nytta av den. Och läser i Bibeln, det gör vi främst för oss själva, för att vi ska bevaras och växa i den kristna tron. Men

det är inte bara för vår skull, det är sant, det gör oss också bättre rustade till att sprida Guds Ord till andra människor.

På samma sätt hör bönen med till det kristna livet. Att leva i Guds tjänst är att be, dagligen och alltid, men det är inte heller till sitt väsen en god gärning, utan det är att tro, fast även bönen har en sida som har att göra med våra medmänniskor, när vi ber för andra människor och innesluter dem i våra förböner.

Det kristna livet är att leva sitt liv i samklang med Guds vilja. Dit hör också att gå i kyrkan, som vi gör nu till exempel, men att gå i kyrkan är verkligen inte en god gärning. Att lova och prisa Gud, att lyssna till hans ord, som vi gör i kyrkan, också det är att tro på Gud. Det ger oss inga meritpoäng inför Gud att vi tror på honom, det ger oss Kristi rättfärdighet av nåd allena. Tron är inte en god gärning.

Aposteln Paulus skrev vår bibelvers för denna andakt: *Ställ inte era lemmar i syndens tjänst, som vapen åt orättfärdigheten, utan ställ er själva i Guds tjänst.*

Kan det finnas en högre glädje än att få tjäna Gud? Att vandra i tro och goda gärningar. Det är det som vi ber om i våra morgonböner, i Sakarias lovsång i Laudes:

*Att vi, frälsta ur våra fienders hand, skulle få tjäna Herren utan fruktan,
i helighet och rättfärdighet inför honom under alla våra dagar.*

Amen.